

ELS COVARDS, QUE ARA NEGUEN

*Per reflectar fidelment els nostres
pensaments respecte les darreres
agitacions sagnants, copiem ínte-
gre l'article editorial que publica
L'OPINIO el dimecres prop-passat*

Unànimement, la premsa ha condemnat els fets vandàlics que es produïren el diumenge i el dilluns passat en diversos indrets de Catalunya. Unànimement, àdhuc la premsa d'extrema dreta, que sap massa bé d'on han sortit els diners per a produir-los; àdhuc la premsa d'extrema esquerra, que ha escalfat els desgraciats que hi prengueren part i que ha tingut part activa en la seva preparació.

En la condemna de la premsa d'extrema dreta s'hi llegeix, entre línies, la recança perquè el terrorisme, per ella pagat, no ha fet més víctimes.

La premsa d'extrema esquerra condemna els fets, per a negar-ne la paternitat. Es molt propi d'aquesta premsa. Si a còpia de bombes i d'assassinats haguessin reeixit, en reclamarien la glòria. Com que han perdut, no solament no en volen saber res, sinó que en neguen la paternitat i no volen ni conèixer-ne els enganyats que han pagat amb llur vida l'ésser crèduls a les seves excitacions, o que avui jeuen als llits dels hospitals o als calabossos de la policia.

Els de l'extrema dreta, que han pagat aquests actes de terrorisme, són covards, que no han gosat arriscar la pell ells. Els de l'extrema esquerra, que han cobrat els diners de la seva traïció al proletariat, al qual pretenien fer seguir amb el mirallet de la revolució social, són covards que han embarcat altres homes i ells s'han quedat en terra i ara, perquè han fracassat, els abandonen. Només els necessitaven com a carn de canó. Ja han prestat llur servei. Ara, que es podreixin al cementiri, a l'hospital o a la presó.

No s'hi val a rebutjar la paternitat d'aquests fets vandàlics, perquè no han reeixit.

No s'hi val a dir que aquesta no és la revolució social que la F. A. I. predica.

Des dels mitings de la F. A. I. s'ha vingut dient a les masses analfabetes que hi acudien, que la revolució social no era cosa a esperar que la portessin amb safata. Que abans calia guanyar-la amb bombes, amb fusells i amb el sacrifici de la vida. Des de «Solidaridad Obrera» i des de tota la premsa d'extrema esquerra, s'ha vingut predicant l'odi als agents de l'autoritat.

I bé: heus-aci les bombes i els fusells; heus-aci un guàrdia de seguretat mort per l'espatlla al carrer Nou de la Rambla, quant anava confiat a casa seva; heus-aci un mossò d'Esquadra assassinat covardament —nou bates al ventre— quan anava a dir-li a la seva mare, malalta, que no passés angúnia. Aquests dos assassinats són la vostra obra. No s'hi val a repudiar-la. Vosaltres heu predicat els assassinats, i sou més responsables encara que els malvats que els cometeren. Aquests eren uns amorats. Eren el braç executor. Però vosaltres sou els inductors, i encara teniu més culpa, perquè els vostres crims tenen l'aggravant que no heu estat capaços de jugar-vos la pell per a cometre'ls i heu llançat els altres a què els cometessin.

No repudieu aquesta revolta fracassada. No tingueu la covardia de negar-la. Un dels vostres capítosts, Garcia Oliver, fou detingut amb bombes i pistoles i amb uns milers de pessetes, dins un taxi, a la mateixa hora en què eren assassinats o bé ferits, guàrdies civils, guàrdies de seguretat, un mossò d'esquadra, soldats i homes i dones indefenses. No la repudieu. A Ripolllet, uns desgraciats que us havien cregut, proclamaven el «comunismo libertario»; el que els havien predicat.

Esteu a sou dels monàrquics, que no us han hagut ni de sol·licitar, perquè vosaltres us heu avançat i us hi heu anat a oferir. I després de cobrar, heu estat tan vils que ni heu tingut coratge d'utilitzar les bombes fabricades amb els diners que us donaren, i les heu deixat escampades per la ciutat, perquè us podien comprometre.

Ara negueu els que us cregueren i s'han jugat la vida i la llibertat, perquè teniu por que us deportin i que us enviïn a presidí. I quan el Govern de la República, assistit de tot el poble, dicti el seu càstig damunt els detinguts, tindreu la covardia —havent-los negat— de fer-los servir de bandera per enganyar amb ella quatre desgraciats més sense la cultura suficient que els permeti conèixer-vos. I desenterrareu aquests morts d'avui, morts per la vostra culpa, per a mercaderar amb la seva sang, encara calenta, i provocar l'excitació d'altres desgraciats, també que creguin en les vostres paraules i estiguin disposats, com uns xais, a servir de carn de canó com aquests d'ara.

Sou tan covards que ja se us coneix amb la cara, i per això la massa obrera ja ni us segueix. Haurieu volgut provocar una vaga general revolucionària i no heu pogut perquè ningú no us ha volgut seguir. Havíeu estat «els valents» del proletariat, però el proletariat avui ja te consciència i li repugna el vostre contacte. Dieu que tot això ha estat una maniobra del Govern per a prendre represàlies contra vostre. La història ja és massa vella per a ésser creguda. Ja no enganyareu ningú. Heu donat tantes mostres de covardia que si el Govern fos encara una vegada més, benèvol i tolerant, seran els mateixos obrers, a l'esquena dels quals heu viscut fins ara, els que us arrossegaran.